

INTERVIEW MET JELLE BARENTZ

From the dark end of the street, to the bright side of the road! "Je wordt er blij van!" Dit nummer speelde op mijn radio ná het interview met Jelle. De houding en boodschap die Jelle uitdraagt in zijn interview, hoor ik terug in het nummer van Morrison. Zet je het nummer op? <http://www.youtube.com/watch?v=...> + to the bright side of the road

Jelle Barentsz, fulltime radioloog in het Radboudziekenhuis te Nijmegen, is net terug uit Australië en heeft zijn koffer al weer bijna gepakt voor een reis naar Amerika.

Jelle heeft een caudalaesie en is bereid zijn ervaringen te delen.

Natuurlijk wilde ik enkele feiten horen over hoe zijn caudalaesie is ontstaan en de gevolgen voor hem. Maar belangrijker vind ik de vragen hoe het kan dat Jelle nog zo'n grote drijfveer en passie voor zijn vak heeft, zo positief en energiek naar de wereld kijkt, zo kan genieten. Wat heeft Jelle zo geholpen?

DE FEITEN

Ook voor Jelle zijn er feiten, waar hij niet om heen kan. Op zijn 50e kon hij halve marathons lopen en niets stond hem in de weg. Maar plots kreeg hij ernstige rugklachten en belandde in een maalstroom van medische behandelingen. Jelle regelde al die afspraken zelf, maar dat bleek een zware route. Vervolgens kreeg hij ook nog een hernia. Uiteindelijk is hij laat (maar waar hebben we dat eerder gehoord?) geopereerd, waarbij tevens complicaties optraden (ook niet nieuw voor vele cauda-lotgenoten). Jelle had een caudalaesie (L2-L3) en stond ineens 'on the dark end of the street'.

ENKELTJE ADELANTE

Er volgde een -voorlopig- enkeltje naar Adelante in Hoensbroek inclusief angsten en een ernstige depressie. Circa vier maanden duurde zijn klinische revalidatieperiode in Hoensbroek, waar hij ook veel leerde van de mensen die niet meer zouden kunnen lopen. In de weekenden was hij wel thuis. Een thuis met kinderen die net de deur uit waren. Een partner die daarin sterk moest en kon blijven. Op die basis konden Jelle en zijn gezin weer verder opbouwen. Een verwerkingsproces van toch vijf

jaren waarin allerlei vragen komen en sommige ook blijven. Hoe ga ik om met de blijvende restverschijnselen zoals darmproblemen, een klapvoet en die continue zenuwpijn? Kan ik mijn baan nog houden en uitoefenen, zet ik nog juridische stappen?

TO THE BRIGHT SIDE OF THE ROAD

Vanaf het begin van het interview is duidelijk dat Jelle een optimist is. Maar Jelle is ook energiek. Dus, laat ik het anders verwoorden: je voelt je als een opgeladen zonnepaneel na een interview met Jelle. Hij bevindt zich in de top van zijn wetenschappelijk kunnen en geeft regelmatig internationale presentaties in het buitenland en bijvoorbeeld ook bij de TEDx te Maastricht. Verder heeft hij diverse prestigieuze internationale en nationale prijzen ontvangen zoals de Koningin Wilhelmina Prijs. Vooral voor zijn inzet voor zijn patiënten en hetgeen op wetenschappelijk niveau is bereikt, is hij benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Hij legt het zo uit: "door wat ik meegemaakt heb met mijn caudalaesie, zijn de barrières die ik professioneel tegenkom, slechts kleine uitdagingen."

Hup, relatief ongetraind fietste Jelle op een mountainbike de Alpe d'Huez op. Hij heeft wel in ettelijke bochten op weg naar de top uitgebreid genoten van het uitzicht en moest daardoor noodgedwongen even afstappen. Maar boven kwam hij. En dat wil hij graag andere mensen met een caudalaesie meegeven; elke stap, elke pedaalzwaai, elke handbeweging, elke kracht die je vindt en

gebruikt om -ook mentaal- verder te komen, is iets om trots op te zijn, stelt Jelle. Zoek jouw zonnige zijde. Vind en gebruik je mogelijkheden!

ZEN

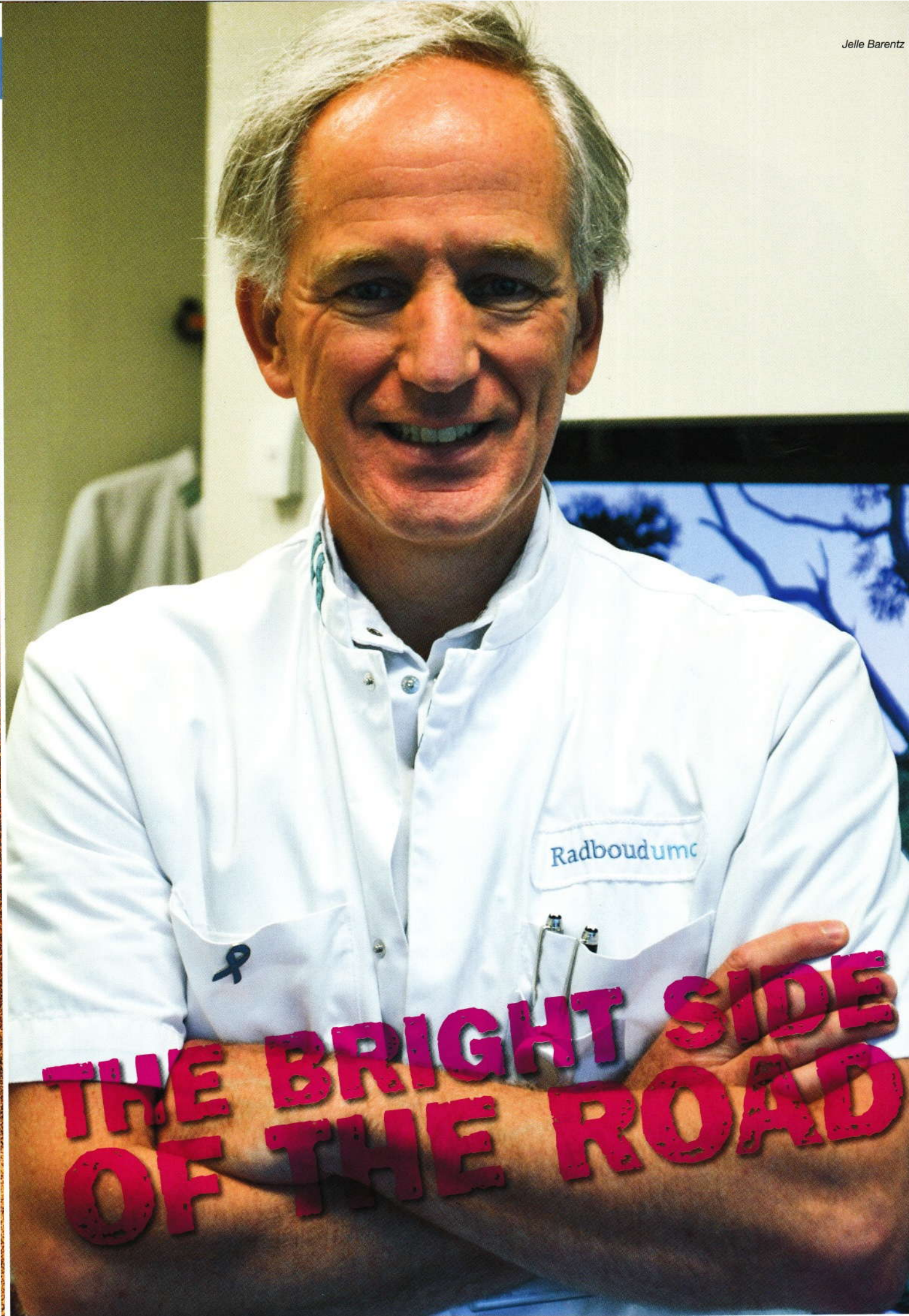
Zelf put Jelle kracht uit Zenmeditatie. Hij heeft een overbuurman die Zen beoefent en hem benaderde toen Jelle 'in the dark end of the street' stond. Was dat toeval? Jelle heeft in elk geval dankbaar gebruik gemaakt van de persoonlijke begeleiding die daarna volgde. Zen is in al die jaren een handvat voor hem gebleven. De meditatie helpt hem zaken te relativeren en geeft rust. Ook voor Jelle blijft de pijn ondanks medicijnen, als een schaduw aan hem kleven. Maar de vraag is hoe je de pijn een plek geeft; mag die je leven bepalen of kun je het in een hoekje zetten en houden. Door zijn eigen ervaringen kan Jelle zich goed verplaatsen in de onzekerheden en angsten van zijn patiënten. Hij vindt dat een meerwaarde voor zijn vak.

AFSLUITEND

De positieve houding en het genieten van het leven straalt Jelle uit. Dat gunt hij anderen ook. Dan floept hij er lachend uit dat de caudalaesie hem daarom ook goede dingen heeft gegeven. Want dat is wél zijn beleving. Hopelijk kunnen jullie dit gevoel nu, of op een mooie dag in de toekomst, delen. ■

Yvonne Liedekerken

"Zoek jouw zonnige zijde. Vind en gebruik je mogelijkheden!"

Radboudumc

THE BRIGHT SIDE OF THE ROAD